

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 533/2025
15.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Милоша Мијаиловића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Шапцу К.бр.868/21 од 24.04.2024.године и Кв.бр.533/24 од 24.02.2025.године, у седници већа одржаној дана 15.05.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Милоша Мијаиловића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Шапцу К.бр.868/21 од 24.04.2024.године и Кв.бр.533/24 од 24.02.2025.године.

Образложење

Решењем Основног суда у Шапцу К.бр.868/21 од 24.04.2024.године утврђено је да трошкови кривичног поступка који су настали у предмету Основног суда у Шапцу К.бр.868/21 које је имао приватни тужилац ББ, укупно износе 212.629,00 динара, па је обавезан окривљени АА да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 212.620,00 динара приватном тужиоцу ББ, у року од тридесет дана од дана правноснажности решења.

Истим решењем је одбијен као неоснован захтев ББ за исплату износа преко досуђеног, а до траженог износа од 221.630,00 динара.

Решењем Основног суда у Шапцу Кв.бр.533/24 од 24.02.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Мијаиловића, изјављена против решења Основног суда у Шапцу К.бр.868/21 од 24.04.2024.године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Мијаиловић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и донесе одлуку на основу члана 492. став 1. тачка 1) и 2) и став 2. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Мијаиловић истиче да с обзиром да су трошкови кривичног поступка били јасно опредељени од стране пуномоћника приватног тужиоца, о истима је требало да одлучи другостепени суд, јер законик о кривичном поступку не предвиђа могућност да суд који је донео пресуду свој предмет делегира нижем суду ради доношења одлуке о висини трошкова, тј. суду који у доношењу пресуде није ни учествовао. Свој став бранилац окривљеног образлаже тиме да је у пресуди Вишег суда Шапцу Кж1 107/22 од 07.04. 2022.године, којом је преиначена пресуда Основног суда у Шапцу К.бр.868/21 од 08.02.2022.године тако што је окривљени АА оглашен кривим и одређено да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће одлучити првостепени суд посебним решењем, иако је одредбом члана 262. став 1. ЗКП јасно прописано да у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди, одлучиће се ко сноси трошкове и колико они износе, као и да уколико недостају подаци о висини трошкова, донеће се посебно решење када се подаци прибаве. По оцени браниоца, на овај начин су по окривљеног настали увећани трошкови услед улагања правних лекова од стране пуномоћника приватног тужиоца и промене адвокатске тарифе, и то пре свега због грешке Вишег суда који је приватном тужиоцу доделио статус оштећеног, док је Основни суд применио погрешан Тарифни број адвокатске тарифе, па се од првобитно утврђених трошкова у износу од 151.120,00 динара дошло до 212.620,00 динара.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Шапцу К.бр.868/21 од 08.02.2022.године окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, а приватни тужилац обавезан да окривљеном на име трошкова кривичног поступка плати износ од 51.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 107/22 од 07.04.2022.године, исправљеном решењем Кж1 107/22 од 17.06.2022.године, усвојена је жалба пуномоћника приватног тужиоца ББ, адвоката Александра Лекића, па је преиначена пресуда Основног суда у Шапцу К.бр.868/21 од 08.02.2022.године, тако што је окривљени АА оглашен кривим да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, док је на основу одредбе члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП окривљени АА обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка и паушал, а приватном тужиоцу трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће првостепени суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж3 11/22 од 20.12.2022.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда

Вишег суда у Шапцу Кж1 107/22 од 07.04.2022.године, исправљена решењем Кж1 107/22 од 07.04.2022.године дана 17.06.2022.године.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је окривљени дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

По налажењу Врховног суда, побијаним решењима није повређена одредба члана 441. став 4. ЗКП из разлога што је решењем Основног суда у Шапцу К.бр.868/21 од 24.04.2024.године утврђена висина трошкова кривичног поступка које је окривљени АА дужан надокнадити приватном тужиоцу ББ, на име ангажовања пуномоћника. Наведено решење је донето на основу пресуде Вишег суда у Шапцу Кж1 107/22 од 07.04.2022.године којом је окривљени АА оглашен кривим за извршење кривичног дела које му је стављено на терет и истом обавезан да надокнади приватном тужиоцу трошкове кривичног поступка. Наводе браниоца окривљеног да је другостепени суд након што је преиначио првостепену пресуду и обавезао окривљеног да надокнади трошкове кривичног поступка, био у обавези и да одлучи о висини трошкова, с обзиром да је приватни тужилац већ био определио висину истих, Врховни суд је оценио као неосноване из разлога што је другостепени суд био само у обавези да одлучи о правном основу, односно о обавези окривљеног да надонади трошкове. јер је одредбом члана 264. став 1. КЗ прописано да када окривљеног огласи кривим, суд ће у пресуди изрећи да је исти дужан да накнади трошкове кривичног поступка, што је другостепени суд и учинио, док о висини трошкова поступка одлучује суд пред којим су трошкови настали, што је у конкретном случају Основни суд у Шапцу, док је Виши суд у Шапцу, као другостепени суд могао само да сходно одредби члана 267. ЗКП донесе решење о висини трошкова поступка који су настали пред тим судом, као судом правног лека.

Самим тим, Врховни суд налази да доношењем побијаних решења није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић